СГНС
Градски архив
ф.
оп.
№

аблока, в. абълка.

аблъка, в. абълка.

абонаментъ м — немецъ (тъ) Задатка за получване нѣщо, предплатя, наемъ на ложа или на друго нѣщо за извѣстно време, абонаментъ-тъ мисе свѣрия.

абонатинъ м — натъ (тъ), който е платилъ, предплатилъ или се записалъ да плаща за получява вѣстникъ, книга нѣкоя, или друг нѣщо за извѣстно време лоѣ въ театръ. и подъ сѣмъ абонатинъ и мъ товa сименина.

абонатка (та) жена абонатинъ

абонентъ (тъ) точе що абонатинъ

абонирамъ (се), свр. отъ абонирвамъ.

абонирвамъ м — рувамъ (се) ставамъ абонатинъ, подписвамъ се, записвамъ се, предплащамъ за да получявамъ нѣкое периодическо издание; поемамъ лоѣ.

абонирание (то) отъ абонирамъ

абонирамъ, ма, но — нитъ (тъ) пр. стар. когото се абонирамъ

аборигенъ (нъ) туземецъ, първоначалнитъ жители на нѣкоя страна Краина, село, градъ или село.

абракадабра таинствена рѣчъ на очнолвинитѣ мисици написана тринѣтѣлно, отъ которо се зачелала днешната тоска или хамайлия. в. амайлия.

абрашъвъ, ва, во, — вит (тъ) 1) за човѣкъ, гривъ, гривоокъ, съ гриви очи, съ вои извидавки въ гръди и мини; дрѣзавъ. 2) за конъ, конче или бѣли, бѣлизнавъ, бѣлкавъ лунци, нѣщо по дрюки и подъ опашка си, пъгавъ.

абрашия (е) сѣ, ша, шо — шъ (тъ) в. абрашивъ ц. 155.

абрашъ (тъ) бѣла, бѣлка, луна, 2) пр. нам. в. абрашивъ.

абрашлия (ти) прилѣпи, точе що абрашивъ и абрашасъ

абре, мѣрд. 1) нѣщо като абре, при призвание и при смъмрование ~~при призвание~~: абре кучѣ сине, абре пораднико; ~~в чорне~~. 2) вмѣсто абре и хя-бре за побуждание и принатъкване, или за прислѣдъ ~~при~~ 3) ~~при призва-ние~~ употрѣбява се очъ нѣкои при възвание вмѣсто море, мори и мари в. аре, варя и авроръ. Абре Искреме искрене, дали си чъва предавашъ, или ми давешъ Милица. Б. 34, 101—103. Абре, аре така ми седица плашатъ. Ч. 220

абрей, мѣрд. нѣщо като абре, но по-силно призакавване, заплашване и заарещение: а брей да неси очинолъ чаче сладвалъ

абрѣдие, — дъ, — дъ, ~~стар.~~ дѣцъ стар. 1) другъ, скакалецъ, щурецъ, ἀρίς 2) вѣрхари, власари нѣкакви. тикл.

абсе (и) итъ (тъ) 1) темнъ. 2) единъ особенъ видъ ракия.

абсолютенъ, тна, тно, — тенъ (тъ) 1) безусловенъ. 2) независенъ отъ нѣщо. 3) изключенъ.

абсолютизъмъ (— змъ тъ) самовластна управа; неограниченость

абсолютность (тъ) преминаване на неограничено управление

абстрактенъ, тна, тно, — тенъ. отвлеченъ, който обичава само общитѣ свойства на нѣкой предметъ. абстрактни науки, науки отвлечени, общо и чиститѣ науки, какъ формолъчъ, логика математика и, въ противоположность на приложнитѣ науки

абстрактни формули. М.К. II, 189.

абрешиарь село Чиргански наричано и бръзово.

уи да бра